

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyiltelek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Egy utvonál.

Sz-Udvarhely, aug. 28.

A magyar imperium majdnem leg-szegényebb vidékeit a tulajdonképeni székelység lakja. A székely községek kis határa, harmadosztályu földbirtokai alig képesek elegendő betevő falatot adni, úgy, hogy az élethez eszközeit fakeskedéssel és főleg baromtenyésztéssel, de nagy területeken majd savanyu vizek exportjával, majd a házi ipar produktumaival kell előteremteni.

Egy küzködés ez, mely folyton nehezebb lesz, mert az állami improductiv költségek az adózási terheket minden évben fokozott mértékben rakja vállainkra és mert főleg az állam a székelységnek úgy anyagi, mint erkölcsi létérdekeivel nem sokat törődik.

Ebből magyarázható ki azon halatlant dolog is, hogy az erdélyi vasutak merőben elkerülik a tulajdonképeni székely területet, Háromszék-, Csik- és Udvarhelymegyékét. Gyergyónak hírneves fürdői, havasai, nagyméretű baromtenyésztése, hogy a civilizáció felé közlekedhessék, aránytalan kerülőt kell tegyen akár Szászrégen felé Marosszéken át, akár Csikon keresztül Udvarhelyen át véve az utirányt. És Magyarország közlekedésségi politikája ezen említett három területnek még a kö-

zeljövőben sem szándékozik vasutat adni. Okát nem tudjuk megmondani; de tény ez, mint tény az, hogy a magyar államvaspályának egész erdélyi-részi vonala nagyobbára a circumspectus szász atyafiak földjét szeli át. Mi nem valánk oly élelmese, mint azok, pedig mi volnánk az uralgó faj; mi nem valánk oly toladók, mint azok, pedig a századok viharai alatt a székelység áldozott vért és életet; mi nem valánk soha hivei a pecsoviszizmusnak, sem a kifelé való gravitálásnak, és még sem érdemelhetők meg érdekeink számbavételét, kormányzatunk jóakaratu is-tápolását.

S mégis a közeljövőben sem fogunk vasutat kapni. Mutatja ezt a gyergyó-zetelaki állami utvonálnak megkezdett kiépítése. Nagy előny ez a mi viszonyaink között, melyet csak kisebbiteni sem akarunk, s ha már vasutra kilátásaink absolute nincsenek: még örömmel is constatálunk.

Ezen utvonál megnyitja Udvarhelymegyén át Gyergyót a könnyebb, kényelmesebb és olcsóbb közlekedésnek s azáltal, hogy a marhatenyésztés főfaktorát, a gyors szállítást, lehetségesíti és a fakeskedésnek s a horszéki víznek rövidebb utat nyit, Gyergyó közgazdaságát is emelni fogja. De emelni fogja

együttal Udvarhelymegyét is, a meny-nyiben a forgalmat erre felé irányítván, ennek egyszer természetes előnyt nyújt, másodsor pedig innen a bevitt és kereskedést is fokozni fogja.

Ezért tartjuk elismerésre méltó gondolatnak a zetelaka-gyergyói utvonál kiépítését s azért, hogy végre valahára bárekkora mértékben is a székelység érdekeinek számbavételét látjuk abban.

Az utvonál, terv szerint, 3—4 év alatt elkészül, a mit valószínűvé tesz még azon körülmény is, hogy az ugy Gyergyóban, mint Zetelakán egyszerre kezdetett meg építtetni.

Valószínű: lesznek nem remélt akadályai is a kiépítésnek időközben; de elég, hogy már a munka kezdetén vagyunk. A későbbi bajok is fokozott erővel majd csak legyőzhetőkké lesznek.

Sajgó.

Rudolf trónörökös és Stefánia trónörökös né Triesztből való vizs-zatértük után szeptember végén huzamosabb tartózkodásra Görgény-Szent-Imrere utaznak. — Az ottani most már kibővített és ujon berendezett kastélyból a környéken nagyobb vadászatok fognak tartatni. A trónörökös párnak Görgény-Szent-Imrén való időzése folyamában az eddigi dispozi-ciók szerint ő felsége a király is le fog rándulni rövid időre e vadászatokra, ha

csak különös körülmények nem akadályoz-nák ő felségének a fővárosból való elu-taztatását.

A polgári törvénykönyv javaslatát az igazságügyminiszter személyes elnöke alatt fog megvitatás alá kerülni. A javaslat megvitatására az egyes részek szerkesztői, Halmosy Endre, Apáthy István, Teleszky István, György Elek és még a következő szakférfiak hívtak meg: Bartha Béla kir. táblai tanácselnök, Szentgyörgyi Imre, Czorda Bódog, Manojlovich Emil curiai bírák, Oberschall Adolf kir. táblai bíró, Hoffmann Pál, Wenzel Gusztáv, Vécsey Tamás egyetemi tanárok, Hodossy Imre, Rudnyánszky Ferenc, Köves György ügyvédek, Kovách Kálmán, Zádor Gyula, Bercelly Jenő igazságügyminiszteri tanácsosok.

Aló- és marhalevelek elvesztése esetén követendő eljárásról névze földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter körrendeletet bocsátott ki, melyben elrendeli, hogy ló- vagy marhalevelek elvesztése esetén az az illetékes községi hatóságnak jelentendő be. A hatóságnak viszont kötelessége az a belügyminiszteri-umhoz bejelenteni, körülírva az elvesztett levél tartalmát. Az illető községi hatóság köteles a fél kérelmére az elvesztett levél másolatát kiadni, de csak abban az esetben, ha az elvesztés ténye megállapítható. A másolat kérelmezési határideje a bejelentéstől számított egy hónap, melynek letelte előtt másolat nem adatik ki.

A „Székelyföld“ tárczája.

A kincsásó.

Kolduson, sivár kebellet
Huztam át sok hosszú nappalt.
„A szegénység legnagyobb baj
S legnagyobb jó a vagyon.“
S hogy keservem szállna széylel:
Elmenék hát kincset ásni.
Bird a lelkem, érted adni:
Véreremmel iratom.

Kör körül kört rendre vontam,
Csontot, bürköt elvegyíték,
Kél csodás láng, vörhenyes, kék ...
A varázslást megteszem;
És az eltanult modorban
Ástam én a régi kincsért,
Mely e helyen egyre kísért,
Vak-sötét, zord éjjelen.

Messze most feltűnik egy fény,
Mely, miként egy szende csillag,
Mind közelb, egyre villog,
Ép midőn éjtelt konog.
Menekülni nem lehetvén,
A jelenség mind világosb
Fényitől egy telt pohárnak,
A mit szép gyermek hozott.

A bokornak dús köréből
Kegy-tekinet bájol engem
S égi nektár fényöleiben
Lép a megvont körbe be.

Nyájasan most inni kér föl.
Gondolám, a ritka gyermek,
A ki ilyen árba nyer meg,
Nem a rossznak szelleme.

„Idd az élet hősi bérét!
Lesz tanulság: tiszta érzés.
És e balga lelki-dézés
Nem fog ide vinni még.
Soh' se áss hiába kincsert!
Napi munka! esti vendég!
Bőjti köznap! vider ünnepe!
Lesz jövő varázsigé.“
(Göthe-ből.)

Imets F. Jákó.

Tavaszi virágok.

(Apró rajzok.)

VI.

Kedves barátom!

Városon az olyan dologért megítélik az embert s főleg te, kinek ismerem puritanus elveit, bizonyára korholással illetés vala, ennek a napomnak eltöltését végig nézvé.

De én nem tehetek róla! Ha én szeretek, hát nem sokat törődöm a ti etikette-tekkel, meg azzal a sok balitélettel, minek -- megbocsáss -- te is rabja vagy. Hisz elvégre, kedves barátom, a nő azért nő, hogy szeressük, és azért szeretünk, hogy olvadjunk fel abban egészen. Tudom, teneked szigorubb elveid vannak; de az a te hibád s azt is tudom, hogy soha sem könnyeztél

még, mikor kerted rózsáiból egyet letörtél, hogy élveznéd annak illatát ...

A szerelem is csak olyan, s már száz-szor kijelentettem, hogy más szemekkel nem tudom azt nézni. Elitélhetsz s szokott scholastikus modorodban fejtegetheted mind azt a sok intellectualis tényezőt, mely belvilágunk életét annyira elütővé teszi a többi teremtetten lényétől; de mondhatom, — és ezt őszintén ismétlem — én e különbséget látom, tudom, érzem s mégis a magyarázatot kielégítőnek nem tarthatom. S hogyan is? Szükséglet a szerelem is, mint annyi más szükséglet, semmi egyéb. E szükséglet nemesebb, magasabb; de mégis kielégítésre, hogy az anyagi világ szótárából meritsek, jóllakásra vár, mint ép a többiek, és én nem hiszek az oly szerelemben, mely egy csókot, egy ölelést ne szomjuhozna legalább, mint nem hiszek az oly ember éhségében, ki étkei között válogat.

Korán kelni; a friss, balzsamos nyári reggel levegőjén, árnyékos fák alatt költeni el a reggelit s míg karszékedben hátradőlvé olvasással töltöd a perczeket, olykor feltekintve, látni a dologra menő szántó-vetők tova-huzódását a faluból ki a mezőbe, a hegyek oldalára, az erdőbe, aztán koronkint egy-egy kaszának megcsendülését a réten, avagy az ágak közt egy-egy madár énekét hallani; a pórleányok dévajkodását szemlélni munkájuk közben, míg a szellő patyolattingüet dudros gömbökre fújja, fej-

kendőikkel szeszélyes játékot űz: ugy-e, nem utolsó élvezet!? Hát ha egy nő áll melletted ilyenkor, a ki kitölti a reggelit, veled cseveg, szívart csavar ujjai közt számodra és annyi sok ragszkodással tekint szeméidbe, hogy te elfeleded a nagy mindenséget, mely körülled él, mozog, fényben ragyog, illatával áldozik; egy nő, ki költőies hangulatra ébreszt érzelmes szavai-val, válladra hajtja fejét s félálmatagon sutog neked a repeső fecskéről, ingadozó virágról, a ma még zöld s holnap sárguló lombokról ... ha egy nő áll ilyenkor oldalad mellett: hogyan ne mondanád felségesnek, dicsőnek a reggelt, a tájat, mely elterül előtted és a napot, melyet így tölthetél!

Mikor aztán a nap forróbban küldé alá sugarait: belebb nógatott az árnyék alá. Nagy, tarka kendőjét a fűre terítvén, leültünk s én fejemet ölebe nyugtatám.

Azt bizonyára tapasztalád, hogy mi különös látvány: hanyatt fekvé tekinteni a mennyboltozatot. Mintha nem is az az ég volna, mely előbb boltozott felett; mintha nem is azon fák volnának azok, melyek felett nyújtják ki ágait, mint előbb! Hát ha szemeid először egy szép nő szemébe pillanthatnak s csak ezután fel az egekbe! ... Beh különös szép egy látvány az! ...

Aztán ő is pihenni akart.

— Ha már nem engedi, hogy dolgoz-

A szesz-adó reformja. Szeptember hó folyamán — a „Bud. Corr.” szerint — Bécsben a szesz-adó tervezett reformja fölötti tanácskozás czéljából egy enquete ül össze. A két állam pénzügy-miniszterei csak etanácskozások befejezése után fogják a tervezetként már kidolgozott törvényjavaslat fölött a végleges tárgyalásokat folytatni, melyek kétségtelenül szintén oly gyorsan fognak befejezteni, hogy az illető javaslat a két parlamentnek még az őszi ülészek folyamán be lesz nyújtható.

T a n ü g y.

Községi iskolánk állapota.

A „Székelyföld” idei augusztus 13-ki számában „egy utazó” sötét képet tár az olvasó elé a zabolai községi iskola-tanítók állapotáról. Szomorú dolog! Még elszomorítóbb azonban, ha elgondoljuk, hogy ez a baj egy pár kivétellel minden községi iskolánál megvan. És nemcsak a tanítók fizetetlen rendetlenül; általában az iskolázás ráklábakon halad ugyanarra, hogy az eszes róka a már csaknem mindenütt látható szép iskola-épületek előtt is felkiálthatna: „Oh quanta species! — celebrum non habet!”

Nem ma történt, hogy kimondta a báró Eötvös a „legyen-t; mégis a haladás községi iskoláinknál épen semmi. Az azelőtt fennállott felekezeti iskolák többször tudtak felmutatni, mert a tanítók megígért fizetéseiket rendszeresen kapták; azok a szülők, kik felküldötték gyermekeiket az iskolába év elején, rendszeren is járatták, tankönyvekkel is ellátták. Nem volt ugyan annyi kívánni való, mint most. (Most, ha egyik, vagy másik paedagogusnak van egy tojás-kája, azt a népiskolában a tanítóval költeti ki), de olvasni, írni és számolni, menyire egy falusi gazdának szüksége volt, megtanult.

Ma a kor többször kíván. S hogy e kívánságoknak iskoláink elegendő tehessenek, jeles törvények hozattak, iskolák építtetek, tanítók képeztettek, tanszerek beszerzése elrendeltetett s azoknak jutányos áron leendő beszerzésére kieszközöltetett, a legtöbb községnek iskolája fenntarthatására államsegély küldetik. Ennek dacára az eredmény községi iskoláinkban nagyon kevés, nem kielégítő.

A tanítók fizetéseiket rendszeresen kapják, hitelbe tanítanak, hitelbe élnek, eladósodnak, a nép gunytagyaivá lesznek, elkedvetlenednek; az iskolák felszereltele-

nek, a gyermekek rendetlenül járnak, tankönyvvel, író-eszközzel nincsenek ellátva. Így állván a dolog, kívánni is örülség volna valami sikert. Rygós, éhes hadvezér, puská nélkül katoná — győzelem!

Mégis kormányunk abban az édes álomban ringatja magát, hogy az elemi iskolázás a legkielelőbb haladásnak örvendő. Nem is esoda, hisz azok az iskolai kimutatások, melyek időnként felküldetnek, eláztatják az olyan embert, ki nem tudja, hogy azok a statisztikai kimutatások nem épen mind valóságból épültek. Ismerek én olyan községet, hol 200—250 tankezes növendék évi ezer meg ezer igazolatlan mulasztása igazolva került napfényre.

Mi az oka, hogy a növendékek nem járnak pontosan, a tantermek felszereltele-

nek, a tanítók nem fizetettek rendszeren? Első sorban a községi előjárás. Népoktatási törvényünk minden ereje megtörik a községi előjárás hanyagságán, rossz akaratán. Fájdalom, a legtöbb községi előjáró előtt (tisztelőt a fehér hollóknak — a kivételeknek) a községi közlegelő, melynek csak addig partolója, felkarolója, míg van onnan, mit elkezeli. Saját zsebe és potroha mindene, minden egyéb semmi.

Első napi igazolatlan mulasztás büntetése 50 kr, a második 1 frt, a harmadik 2 frt stb. A hatalom, melynek erejénél fogva kényszeríthetnék a szülőket a pontos iskolázatásra, meg van adva.

A mely előjáró el tudja gondolni, hogy a jövőben nemzedék existenciája, boldogsága az iskolában ver gyökeret, s egyetlen egyszer erőlyel lépik fel az iskolát hanyagló gyermek szülőjével szemben, ott a tapasztalat azt mutatja, hogy a másodfokú büntetésre nincs szükség, mert mulasztás nem történik.

A törvény világosan elrendeli, hogy az iskolák felszereltesse, hogy a szükséges tankönyvek az iskolába járandók számához képest a község által előre beszerzessenek. Melyik község teszi? A szegény gyermekeknek ingyen kellene tankönyvet adni; de nem ad a község, s miután a tekintélyes rész szegény, el lehet képzelni, ma 35, holnap már más 35 gyermekkel taneszköz nélkül mire lehet menni! Ennek lehet tulajdonítani, hogy igen sok iskola év végén is ott van, hol a „mádi zsidó.”

Majd minden község, mely iskolát tart fenn, bizonyos mennyiségű államsegélyben részesül; a többször a fenntartatási szükségletig magának kell az 5%-os iskolai pótdadóból s más községi jövedel-

tölti ki levesemet, a boromat; ő tölt vizet abba a nagy kék virágos talpas pohárba, a mit még az ő jó nagymamája ajándékozott neki s a mire nekem e miatt szerfelett ügyelnem kell, nehogy eltörjem, mert az neki olyan nagy szomorúság lenne; ő cseréli ki tányéromat; ő köti fel az asztalkendőt mellemre, nehogy (mert hiszen iskolás gyerek vagyok én még huszonkilencz hosszú esztendőm dacára) eleső-penteném magamat; és ő hozza fel a fekete kávé, mert hát... no mert azt ő úgy szereti! Egy szóval: kiskirály vagyok én, szerelmes barátom, a mikor ott vagyok, a ki sok százezer tekintetes urral de bizony nehezen cserélne!...

Egyszer mégis csak jönni kellett aztán. Este lett.

A nap lenyugvása az én intő jelem, hogy indulni kell. Dolog van otthon.

Mikor alkonyat lesz, parancs nélkül eljárat kocsisom. Aztán eljövök.

Ide nyújtja kis kezét, a mit én megcsókolok; aztán homlokát, ajkait... ezeket is persze, hogy nem lehet csók nélkül hagnom, mert arra nekem nem csak jussom, de contractusom is van, a mit már közöltem is veled... Aztán felülök... és eljöttem...

Most is úgy volt.

Isten veled!

K. F.

mekből előállítani. S vajjon teszi-e? Legtöbb helyütt még az államsegély könnyen mozgatható része is eltűnik. Tudok községet, hol az iskola-takarításra küldött 120 frt államsegély nagyobb része, fogadván az iskolaszék 20—30 frttal szolgát, nyugtáztatván 120 frtot, a szegény tanulók segélyezésére küldött 10—10 frt, a tanszerekre küldött 10—20 frt, a tanítói könyvtárra küldött 10—20 frt lábra kapott, mind eltűnt, mert a kinek érdekében, kötelességében állana erről tudomást szerezni s ezt megakadályozni: tik-tak, nem hallja, hogy zárat nyitnak.

Van község, hol az iskolaszék két tanítót, nyugtát adatván magának 300—300 frtról, 200—200 frttal fizet ki. A tanítók kára, mondhatja némely. Nem csupán! Ott az egyik tanító szabóból avangiroztatott tanítót, oklevelet álmában sem látott, tanítani nem képes s csak úgy hagyja meg évenként állomásán az iskolaszék, ha 100 frtot vissza ajánl. Tehát nemcsak a tanító károsodik, hanem ez az eljárása az iskolaszéknek a törvény kijátszásával (mely törvény a tanítók fizetésének minimumát 300 frtban állapítja meg) az iskola szellemi előhaladásának megölője.

Hogy miképen türi meg a tanfelügyelőség, hogy míg a megyében számos tanítóképződét végzett, oklevéllel bíró fiatal ember állomás nélkül tengődik: egy szabóból, meg nem tudom miből lett s egy hordó pálinka mellett megválasztott oklevéllel nem bíró egyének kontárkodjanak a tanügy, a nevelés borzasztó kárára s a tanítóság szegényére, mondom, hogy ezt mikép nézi el, megfoghatatlan!

Nincs honn a macska, játszanak az egerek, vagy a mint „egy utazó” mondja a „Székelyföld”-ben: lágy pásztor mellett elpusztul a nyáj. Szóval, hogy a községi iskolák ily elhanyagolt állapotban vannak, a másik s a legfőbb oka annak a tanfelügyelőség.

A tanfelügyelők is ez idő szerint rendszeren olyan, a kényelmet szerető emberek-ből neveztetnek ki (itt is tisztelőt a kivételeknek), kik minden egyéb, csak nem szakemberek s az eredmény, mely munkájukat koszoruzza, itt sem lehet külön, mint ha akkor a csizmadia fazekat csinál.

In scripta elvégeztetik minden, de hogy személyesen szerezzon biztos tudomást az iskolák jó vagy rossz állapotáról, mint tett régebben n. Antalffy Károly, ez nem minden tanfelügyelőnek erénye. Ő nem restelte faluról falura járni s bemenni abba az alacsony viskóba, mit akkor iskolának neveztek. Szóba állt a tanítóval, mint jó apa, megkérdezte, hol fáj, mire van szükség, megnézte a sebet s enyhítő orvosságot csepegtetett rá; a jót megdicsérte, jutalmazta, a gyengét buzdította, egy jobb jövő kilátásával kitartásra, békéltetésre, szorgalomra ösztönözve.

Minden rendben volt, iskola, pénztár, minden, minden, mert nem is sejtették, hogy melyik pillanatban lepheti meg a tanfelügyelő.

Beh nagy kár, hogy nem úgy van most, mint volt régen!

Szabó Lázár,
martonfalvi ref. tanító.

A Csikmegyeében f. évi okt. 8—15. rendezendő kiállítás tervezete.

1-ső osztály.

Gazdasági állatok.

1. csoport: szarvas marhák.

Kiállíthatók e csoportban: bikák, borjas tehén, üszök (ünő), ökör-tinók, tulok és járnas ökrök.

E csoportban kiállított jelesebb állatok jutalmazására a következő díjak állapítottak meg:

a) a legjobb 3 darab, 3—4 éves tenyészbikaért:

1-ső jutalom 3 darab cs. kir. arany.

2-ik " 2 " " " "

3-ik " 1 " " " "

b) a legszebb 3 drb. 2—3 éves nővendékbikaért:

1-ső jutalom 2 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 1 " " " "

3-ik " 3 " 1 frtos ezüst tallér.

c) a legszebb 3 drb. 1—2 éves bikaborjuért:

1-ső jutalom 1 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 2 " 1 frtos ezüst tallér.

3-ik " 1 " " " "

d) a legszebb 3 drb. borjas tehénért:

1-ső jutalom 4 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 3 " " " "

3-ik " 2 " " " "

e) a legszebb 3 drb. 2—3 éves üszőért:

1-ső jutalom 3 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 2 " " " "

3-ik " 1 " " " "

f) a legszebb 3 darab 1—5 éves üsző-tinóért:

1-ső jutalom 2 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 1 " " " "

3-ik " 3 " egy frtos tallér.

II. csoport: lovak.

Kiállíthatók: tenyész-mének, csikós kanczák, 1, 2, 3 éves mén- és kancza-csikók.

Díjak:

a) a legszebb 2 darab, 3—6 éves ménért:

1-ső jutalom 3 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 2 " " " "

b) a legszebb 2 darab 1—3 éves mén-csikóért:

1-ső jutalom 3 drb. cs. kir. arany.

2-ik " 2 " " " "

3-ik " 1 " " " "

c) a legjobb 3 drb. csikós-kanczaért:

1-ső jutalom 3 drb. cs. arany.

2-ik " 2 " " " "

3-ik " 1 " " " "

d) a legszebb 2 drb. 2—3 éves kancza-csikóért:

1-ső jutalom 2 darab cs. kir. arany.

2-ik " 1 " " " "

e) a legszebb 2 drb. 1—2 éves kancza-csikóért:

1-ső jutalom 2 darab cs. kir. arany.

2-ik " 1 " " " "

III. csoport. Juhok.

E csoportba kiállíthatók: kosok, anyajuhok és diszkék (1—2 éves nőtény és kosbárányok.)

Díjak:

a) a legjobb 2 drb. tenyész-kosért:

1-ső jutalom 3 drb. egy frtos ezüst tallér.

2-ik " 2 " " " "

b) a legjobb anyajuhért:

1-ső jutalom 3 drb. 1 frtos ezüst tallér.

2-ik " 2 " " " "

c) a legszebb diszke-bárányokért:

1-ső jutalom 2 drb. 1 frtos ezüst tallér.

2-ik " 1 " " " "

(Folyt. köv.)

S z i n é s z e t.

K.-Vásárhely, 1882. aug. 30.

Bényei István színtársulata f. hó 26-án kezdette meg „A kis herceg” című operett előadásait. A jó hír megelőzte e társulatot s az eddigi előadások teljesen igazolják e jó hirt. Láttunk operettet, népszínművet és vigjátékot s úgy az előadások correct kerekdedsége, mint az egyes szereplők működése a közönség tetszését nyerték.

„A kis herceg” czimszerepében Bényei rohamosan meghódította a közönséget. Zajos tapsok és kihívások jutalmazták a kedves művésznőt. — Bényei játékában sok vonás van, mi Zsoldosnéra emlékeztet; ugyanaz az elragadó kedves játszás és kellemes fürgesség, melylyel uralja az egész színpadot s úgy szólva egymaga vivja ki a sikert. Míg egyszerű, de kellemes hangjával a dal szépségeit kiaknázza, érvényre juttatja, addig finom diszkrét játékával — melyben egy szemernyi sincs a kisvárosi primadonnák modorosságából — elbájl s vidáman szökel tova a sikamlós operette-élezen és sohasem ad okot olyneki visszatérésre, mint a milyent az elmúlt években minden operette-előadáson tapasztaltunk. Ily alakban az operettek mindig szívesen látott vendégek lesznek színpadunkon. — Kápolnainé csinos énekével s kedves játékával teljesen megnyerte a közönség rokonszenvét. Az előadás egyik kimagasló alakja Püspöki (Frimus), ki a vaskalapos professor

neveltséges alakját jóízű humorral szemé-lyesíté.

Vasárnap Bényei István színigazgató „Szegény legény“ című népszínműve ke-rült színe szépszámu közönség előtt. A da-rab cselekvénye, a szereplő alakok, a jele-netezés azt látszik bizonyítani, hogy szerző a „Falu rossz“á-t vette mintául; de ha az eredetiség hiányzik is e műből, a ragyogó ötletekkel fűszerezett erőteljes magyar nyel-vezet, a színpadi hatás titkainak teljes ki-aknázása elég érdemére szolgálnak szerző-nek. Nem akarunk egy előadásból következ-tetni, de úgy vettük észre, hogy e társulat-nak nincs elég ereje a népszínművekhez. Bényeiné érzelmes játékával s csinos nép-dalaival egymaga volt, ki a helyet megál-lotta. A férfi-énekesek nem tudtak a közép-szerűsége felülemelkedni. Németh (Márton) csinos alak s meglehetősen énekel, de ékte-len pathosza, melylyel a mély érzelmeket és szertelen felhevülései, melylyel a szüve-dély kitöréseit akarta visszaadni, nem egy-szer visszatetszést szültek. A magyar nép-élet alakjait színpadra állítani valódi hiva-tottság, sok gond és tanulmány szükséges, mert a pongyolaság sehol sem oly kirívó, mint épen a színművekben, melyeknek je-leneteit mindenki ismeri s naponkint látja az életben. Németh urban van tehetség, s hogy e szerepkörben jól megállhassa he-lyét, több tanulmányt ajánlunk neki. Ká-polnai két dalt énekel. Az egyik rette-netes dissonantiájával majdnem kétségbe ejtett, a második meg annyira fellelkesíté a közönséget, hogy tapsviharban tört ki. E szerint Kápolnai tudorosszul is, jól is éne-kelni. Hagyja el azt a roppant hamis tre-molázást, azokat a hatást vadászó trillákat s a közönség mindig meg fogja tapsolni. Fábrián (Samu cigány), Püspöki (zsidó csapláros) töről metszett alakok voltak. Tóth Berta csinos dalával s rokonszenves megjelenésével tetszésben részesült.

Kedden Csiky Gergely remek szín-műve, a „Czifra nyomorúság“ adatott szép számu közönség előtt. Mi csak a legnagyobb elismeréssel szólhatunk ugy az egészről, mint az egyesekről. Mintha versenyre kel-tek volna az összes szereplők, oly dereka-san, oly kifogástalanul játszott mindenik, ugy hogy valóban zavarban vagyunk, hogy kit emeljünk ki a sok közül. A sok vidor derült alak közé mint egy „memento mori“ van beékelve Eszter szomorú, szenvedő alakja. P. Rott Mari Eszter szerepében ki-tűnő drámai tehetségnek mutatta be magát. A büszke nő elfojtott szenvedélye, a meg-bánás, a fájdalom művészi kifejezést nyert érzelmes játékában. Osztozott vele az est dicsőségében Bényei, ki nyugodt, öntudatos játékával igen ügyesen mutató be Bálnai rokonszenves alakját. Mihályi (Csoma nap-dijas irnok), a három csillag egyike, gazdag humorál mindvégig jó kedvben tartá a közönséget. Nem sorolhatjuk fel egyenkint a szereplőket, hanem a meg nem említettek fogadják együtt legteljesebb elismerésün-ket. A közönség elragadtatva hagyta el a színházat, s mi a közhajnak vélünk eleget tenni, midőn felkérjük a színigazgató urat, hogy e színi évad tartama alatt még egy-szer e darabot előadatni sziveskedjék.

Mindenféle.

— **Csikmegye főispánjává** — mint öröm-mel értesülünk -- Mikó Bálint Csik-Szereda országgyűlési képviselője a napokban ki fog neveztetni. A kinevezésnek a hivatalos lapban való közlését csak azon körülmény késlelteti néhány napig, hogy a miniszter-elnök-bélgügyminiszter jelenleg Osztdenben időzik. Előre is fogadja azon őszinte tiszte-letből jövő üdvözlötünket, melylyel kinevez-tetését megyénk összes lakossága fogadja. Osztatlan örömmel fogadja a megyében min-denki a megérdemlett kitüntetést.

— **Kossuth Lajos** nevenapját hazánk majdnem minden városában megünnepe-lték. A kézdivásárhelyi függetlenségi kör is ün-nepélyt rendezett a nagy száműzött iránti tisztelete jeléül e hó 27-én este, melyen több 48—49-beli honvéd, számos helybeli iparos stb. vett részt. Az ünnepélyen esi-nos felköszöntések mondatnak nagy hazánk

fia és még élő kortársai egészségéért. A kedélyes társaság, mely sok szép emléket idézett fel nemzetünk nagy napjaiból, késő este oszlott szét.

— **Bő termés.** A csikmegyei gazdasági felső népiskola birtokán **hét vékan vetett ár-pán százhatvanhét kalongya** termett, még pe-pig olyan kalongya, melynek mindenike 21²/₃—3 vékát ad. Ha már most csak két és fél vékát veszünk is egy kalongyára: az összes termés 417.5 vékát ad, melyből egy véka vetésre 23.9 kalongya és 59.6 véka árpa esik. Megjegyzendő, hogy az árpa csak mint gyámművény volt lóherrel elvetve s így természetesen vetése gyéren esett. Ér-dekesnek tartottuk e feltűnő ritka ered-ményt gazdaközönségünk számára felje-gyezni.

— **Meghívás.** A háromszékmegyei álta-lános tanítótestület központi választmánya f. évi szeptember 23-án d. e. 9 órán kezdve Dálnokban az állami elemi népiskolában fogja rendes gyűlést meg tartani, melyre a t. tagok ezennel meghivatnak. Kézdi-Vásár-helytt, 1882. aug. 30-án. Gyöngyösi István, tanítótestületi titkár.

— **Nekrológ.** Hankó László kézdivásár-helyi kiseg. pénzt. igazgató leánya, Anna, f. hó 28-án meghalt. Béke poraira!

— **A csikszeredai választó kerületben** a Mikó Bálint főispánná kinevezetése követ-keztében megüritendő képviselői állásra, a kolozsvári „Ellenzék“ Gál Endrét és Sánta Lajost már kandidálja. Az említett levelező, ugy látszik, azt is tudja, a miről még ma-guk az illetők nem is álmodtak. Szép te-hetség, azaz erős fantazia! Mikó Bálintot — természetesen — most már becsmérli, pedig ezelőtt néhány héttel nagyon aján-lotta főispánnak. — Változik az ember meggyőződése.

— **Az időjárás.** Földrészünk nyugati és éjszaknyugati részén a légkörben erős in-gadozások voltak. Már e hó 21-én az Atlanti oceanról Éjszak-Anglián át mély de-pressio érkezett, s okozta azt, hogy Nyugat-Fran-cziaországban és az egész éjszaki tenger mentén dél-nyugat és nyugat közt erős sze-lek uralkodtak, s másnap Déli Svédország területére is átesaptak. Németországban erős nyugati szelek voltak köddel és gyakori esővel. Szerdán e hó 23-án már az egész Nyugat-Európában zivatarok kíséretében eső esett, a tengerpartokon pedig valóságos orkánok fejlődtek éjszaki irány felé haladva. A hőmérsék természetesen általában csökkent. Midőn e hó 25-én ez időjárás éjszakra tá-vozott, Irland nyugati részén egy másik mély aninim jelent meg, mely hasonlóan az előbbi depressiohoz, keletre nyomult s ma már az Éjszaki-tenger déli részén is elter-jedt. A szelek mintegy 24 órai nyugalom után nyugaton újra erősültek, a légkörben Nyugat-Európában újra nagy az áramlás, minek folytán Angliában aztán a szelek újra éjszakra fordultak, miközben ugy itt, mint Franciaországban tartós eső esett. Németországban még déli szelek, uralkodtak de az ég félig borult. Ausztria-Magyaror-szágban, mely e nagy légáramoknak határát képezte, az időjárás folyton változó, a kü-lönböző irányu szelek találkozásá folytán gyakran esős volt. A hőmérsék jelentékeny változásoknak volt alávetve, egyáltalán az évszakhoz képest, alacsony volt. Orosz-szágban nyugodtabb idő uralkodott, de itt is nagy esőzések voltak; a hőmérsék tar-tósan magas maradt. Keleten és Olaszor-szágban az időjárás nyugodt, derült és igen meleg volt; csak péntek óta Adria déli részén és a Joniai tengeren keletkeztek erős szelek, mig az ég beborult, s néhol esik. És miután Nyugat-Európában a lég-nyomás még folyton ingadozik, vidékünkön a legközelebbi napokban hideg, esős időjá-rás várható nyugati és északnyugati sze-lekkel.

— **Darwinizmus a divatban.** Egy tudós azt állítja, hogy a párisi nők keceses járása a Darwin theoriában leli magyarázatát. Pá-ris ugyanis alapításá után még sok évszázadon át a legnyomorultabb kövezett vá-rost volt; örökös sár borítá az utcákat, mi már latin nevéből is kitűnik: Lutetia (Sár-város.) A párisi nők, kik félnek a sártól s hiúságuk nem engedi, hogy csak egy csöpp sárral is befeekendeződjék ruhájuk, vagy elmerüljön czipőjük, lassankint megszokták lábujjhegyen járni. Így fejlődött ki oly nagyon náluk a nagy ujj, melyre a test összes sulya nehezedik, mi egyuttal arra kényszeríti őket, hogy sarkuk magasan áll-jon. A magas sarkakat tehát ők mintegy természeti kényszerűségből viselik. A mi hölgyeink is utánozzák őket, csak hogy ne-

kik sok kinos órába kerül, mig a magas sarkokhoz szokhatnak.

— **Hogy dolgoznak a nagy emberek.** Érdekes tudni, milyen különöz szokásaik vannak némely írónak munkájuk közben. Schiller nem tudott dolgozni, ha íróasztala fiókjában rohdadt alma nem volt. Ennek szaga másnak főfájást okoz, őt meg inspi-rálta. Wieland dalolt, Bürger népdalokat fűtőlyt munkaközben. Vörösmarty legszebb költeményeit séta közben gondolta ki, hal-kan dudolva mellé. Petőfi az ablak üveg-tábláján verte a tactust, hogy költeményei rythmikus sorokban sorakozzanak egymás mellé. Kemény Zsigmond csak éjjel tudott dolgozni, azért már délután lefeküdt és éjjel körül ült íróasztalához. Egyszer a Pesti Napló kefelevonatában lázító dolgokat fe-dezett fel a cenzura. 10 órakor felverik Keményt, mutatják neki, hol a hiba. Ke-mény addig nézte, mig szeme leragadt, horkolva bólintagott fejével. A cenzor megnyugodva távozott, mondván: a ki ily nyugodtan tud aludni, annak nincs eszében a lazítás. Buffon legszebb ruhájában, gaval-léros közelökkel ült íróasztalához. Clemen-tinek, a hires zeneköltőnek, a ki fősvény-se miatt maga mosta ingeit, mosás köz-ben jöttek legszebb zenegondolatai. Sachini hegedűs íróasztala tele volt maesákkal, ezek nélkül nem tudott componálni. Saphir, a hires bécsi szójátékgyártó csak ugy tudott írni, ha szesében pénz csörgött. Hadd mond-junk el róla egy adomát. A bécsi Roth-schildek egyike folyvást zaklatta, hogy írjon valamit emlékkönyvére. Saphir a követ-kező sorokat írta be: kölcsönözzön nekem ezer forintot és — felejtsem el. A ban-kár nevetve fizette ki az összeget.

— **A legjobb orvosság.** Párisban a na-pokban egy orvost egy fiatal színésznőhöz hívtak; megtapintja ütérét, megnézi nyel-vét s azt válaszolja, hogy az egyedüli gyógyszer volna a férjhez menés. „Kedves doktor, nemde ön még nőtlen?“ kérde a színésznő. „Ugy van kisasszonyom, de figyel-meztetnem kell, hogy mi orvosok csak rendeljük, de be nem vesszük az orvos-ságot“, hangzott a nem épen udvarias, de eléggé érthető válasz.

Egyveleg.

Bíró: Nos, vádlott, beismeri, hogy bűnös?

Vádlott: Azt addig nem mondha-tom meg, mig nem hallom, hogy mit monda-nak a tanuk.

*

Egy igen beteges kinézésű embert gyilkosságért életfogytiglani fegyházra ítétek.

Egy ur részvételt nézte a sápadt ar-czu embert és sajnálkozva szólt:

— Nem hiszem, hogy szegény ki-birja.

*

D-ben három szent szobra van egy-más mellé felállítva. Az egyik szent Pált ábrázolja, a mint egy üres kehelyt ma-gasra tart.

Ezen szobor talpazatára valaki azt írá:

— Fiuk! ki itta meg boromat?

A másik szobron, mely szent Nepo-mukot mellén összefont karokkal s alázato-san lesütött fejjel ábrázoló, a következő fel-irat volt olvasható:

— Bizony Isten, én nem ittam meg. A harmadik szobor a szent Péteré, ki egy hatalmas kulcsot tart kezeiben. Erre meg azt írák fel:

— Semmi baj, fiuk, nálam van a pincze kulcsa!

*

A hires bucsujáró hely, Mária-Rad-nával épen szemben fekszik Lippa. A rad-nai oldalon, hol a bucsuk szoktak tartatni, a vallásos hangulat emelésére több, szente-ket ábrázoló kőszobor volt felállítva.

Ezen szobrok közül egyet, mely ar-czával Radna felé volt fordulva, az idő vi-szontagságai annyira megviselték, hogy ta-lapzatán ingani kezdett.

Egy arra járó kiszolgált katoná, hogy az igazhivők szánalmát az elhagyatott szent szobrára felhívja, egy rongyos tarisznyát akasztott nyakába.

Egy jökevdű diák szintén arra felé utazott s látván, hogy a szegény szenten így sem könyörülnek az emberek, a szobrot Lippa felé fordítá s hátára a következőket írta:

— Isten hozzád Radna, megyek én Lippára.

Fürdővendégek névjegyzéke.

— Tusnád. —

(Hetedik közlemény.)

Bartha Móricz, birtokos, Bibarczfalva. Bartha Ferencz, birtokos, Zágón. Bájulesszeu György, orvos, Brassó. Hajós Béla, orvos, Baróth. Lengyel Gyula, orvos, Kolozsvár.

Lengyel Márton, honv. főhadn. Erzsébet-város. Vajda Rózália, magányzó, Nagy-Ajta. Eduard Viégan, magányzó, Bucarest. J. N. Mitra, magányzó, Bucarest. Adele Félix, orvosné, Bucarest. Soll Ferman, kereskedő, Bucarest. Anastazi Thomasd, kereskedő, Buzeo. Bazilius P. Radulesku, magányzó, Bucarest. Dr. J. Poliszu, orvos, Bucarest. Gyulai Irma, magányzó, Bőlön. Petre Kra-cziuneanu, magányzó, Plojeszt. Johan De-metriad, magányzó, Buzeo. Dr. Alex Cocciu, orvos, Bucarest. Kovács Mari, tanítónő, Brassó. Johan T. Petcu, magányzó, Braila. Dances Sámuel, ig. tanár, Nagy-Enyed. I. J. Poteka, tanácsos, Bucarest. P. Teku Serbanu, kereskedő, Korábia. V. Jonereu, magányzó, Krajoval. Jani Constantin, ma-gányzó, Braila. Venczel Gábiel, magányzó, Braila. Demeter Staroztescu, magányzó, Turgovest. D. M. P. Strandafrides, orvos, Bucarest. Marie Florián, magányzó, Krajo-va. Hajós János, miniszt. tanács. Budapest. Bucher Miksáné, magányzó, M.-Vásárhely. Dr. Vályi Gábor, egyet. tanár, Kolozsvár. Johann Schneider, magányzó, Brassó. Nico-láj Jonidi, kereskedő, Galacz. Szaniszló Al-bert, tanár, Kolozsvár. Elisabeta Th. Pet-rini, magányzó, Braila. Fisch Lipót, keres-kező, Csik-Szereda. Munteanu György, ke-reskedő, Brassó. Verthein Jakabné, ke-reskedő, S.-Sz.-György. Victoria Vera, ma-gányzó, Bucarest. Marie Protopopescu, ma-gányzó, Bucarest. Nikolae Popescu, ma-gányzó, Braila. Mirandefisch, törv. bíró, Bucarest. Ar. Euszticziu, törv. bíró, Buca-rest. M. Russziu, magányzó, Bucarest. Adellé Sotsek, magányzó, Braila. Visziák Antalné, orvosné, S.-Sz.-György. Anna Braunstein, kereskedő, Bucarest. Adolf Beckman, kereskedő, Bucarest. Kriszt S. Negoejk, Plojest. Paulina Seipion, magány-zó, Bucarest. Schönberger Jakab, czipész, S.-Sz.-György. Uzoni György, czipész, S.-Sz.-György. I. Porumbár, birtokos, Buca-rest. A. Riosanó, birtokos, Bucarest. Kósa Mózes, kereskedő, K.-Vásárhely. Bíró Jó-zsef, magányzó, Kolozsvár. Grünfeld Fran-cziska, magányzó, Nagy-Enyed. N. De. Le-ményi, magányzó, Brassó. Benkő Pál, vizsg. b. K.-Vásárhely.

A közönség köréből.)*

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja közelebbi (89.) számának nyílt terében id. Ferenczi Sándor háztu-lajdonos és birtokos (?) aláírással egy közlemény jelent meg, melyre nézve fölteszem a t. szerkesztő ur igazságszerete-téről, hogy kegyes lesz becses lapjában alábbi nyilatkozatommak szintén tért en-gedni.

Ferenczi háztulajdonos és birtokos urnak egy kis leánya, ki hideg, esős időben, nagyon hiányosan ruházva, napestig kifit árult, meghütötte magát és toroklobot kapott.

Ámbár volt azon időben a gyógyhe-lyen vagy 5 más orvos, a szerencse nekem jutott, az én tanácsom lett igénybe véve.

Rendelkeztem. Másnap utánéözve lát-tam, hogy az azelőtti napon rendelt gyógy-szerből alig lett valami elhasználva, a be-teg pedig nem volt honn. Kérdésemre ház-tulajdonos és birtokos ur azt válaszolta, hogy a gyermek jobban van és elküldetett kifit árulni.

Ujból eltelt egy nap, mikor megint hívtak; ekkor már a baj annyira el volt fajulva, hogy egyebet nem tehettem, mint intézkedtem a fürdőbiztosság útján arra nézve, hogy a beteg, mert egy kórsmában eléggé el nem különíthető, a gyógyhely ér-dekében azonnal a csikszeredai közkórházba szállíttassék; ezen intézkedést annál is in-kább meg kellett tennem, mert volt alkal-mam az ápolás lelkiismeretessége felől ma-gamnak meggyőződést szerezni.

Az elszállítás a birtokosság költségén meg is történt.

Ez a valódi tényállás.

A mi az egyebet illeti, nagyon kö-zönyös előttem, hogy miképen vélekedik id. Ferenczi Sándor meg az ő titkárja az én orvosi képességem felől, annál is inkább; mert igen jól ismerem, hogy honnan fúj a szél, „wo liegt der Hund begraben“. A titkár urhoz azonban van egy szavam: emlékébe hozom a közmondást, hogy „ne-vezd meg barátodat és én megmondom, ki vagy.“

Dr. Lengyel Gyula.

*) Az ezen rovatban megjelenő cikkek köz-érdekből díjtalanul közöltek. A felelősség azon-ban a közlőt illeti. Szerk.

Szerkesztői izenetek.

r-b. Gyergyó. Többször elmondottuk már, hogy csak úgy „fogd rá”-ra semmit sem adunk. Tények kellene. Tessék az adatokat beszerezni s akkor előállni. Mi nem akarunk revolverezni. A „Székelyföld” mindig megmarad a tisztesség terén. Ha így tudunk használni a közérdeknek — az meg nyugtat minket. Más fegyverrel nem küzdünk. Valakit csak úgy gyánura nincsen kedvünk kipelegerezni. Egyébiránt, ha olyan nagyon rajta van, hogy cikke megjelenjék: tessék a „Nyitlérbe” fordulni és soronként 10 krajczárt (43 frt 70 krajczárt) előre beküldeni a kiadóhivatalnak, s akkor gyönyörködhetik cikkének kinyomtatott betűiben.

Tarkói. Ne bántuk az örményeket általában. Azért, hogy köztük is vannak „zsidók”, nem lehet az egész fajt hibáztatni. Szemese a világ. Azon, an ha uszortat vagy csalást tud bebizonyítani: azt szívesen konstatáljuk s mint társadalmi bünt magunk is érdeméhez képest megjárjuk és üldözzük; de akkor sem azért, hogy valaki „örmény” vagy „zsidó”, hanem azért, mert bűnös. A bűnös „székelyt” egy cseppel sem tartjuk előbbvalónak a bűnös „örménynél.”

R. g. Budapest. Azt „szeretné tudni”, hogy „ki írta azt a cikket”? Ne legyen olyan kíváncsi, mert a férfiakhoz nem illik az az erény. Hát azt bizony egy „irástudó” ember írta. Ennél több felvilágosítással csak a marosvásárhelyi esküdtseknek tartozunk. Ha kíváncsi lesz tovább is — legyen szíves azt „megkérdezni.”

t. r. Somlyó. Minden beküldött versre nem szoktunk „izenni”. Ezt — mint gondolhatja — az „írók” iránti tekintetből tesszük. Kíméljük őket. Így pityókaszüret felé nagyon sok az „író”, de megesszük a napzárások s annál kevesebb az író. Az ön „Kéblem kecsvarászat...” megejtette a papirkosár. Azonban büszke lehet rá, mert Ádám Jördire kicseni onnan és megörökíti a „dalos-könyv”-ében. Ki tudja, még nem jut-e ez uton a „Magyar daltárba”?

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Angusztus 28-án.	
Magyar aranyjárdék	119.40
Magyar vasúti kölcsön	134.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	90.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	109.75
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	95.25
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.—
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	97.75
Temes-bánati földterherment. kötvény	97.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	117.25
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110.50
Osztrák járadék papírban	76.75
Osztrák járadék aranyban	95.30
1860. államsorsjegyek	130.—
Osztrák-magyar bankrészvény	822.—
Magyar hitelbank-részvény	303.50
Osztrák hitelintézet-részvény	310.60
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márká	58.20
London (2 havi váltókért)	119.30
Magyar papírjárdék	87.—

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbé Ferenc,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Magy. kir. államvasutak keleti vonalának

MENETRENDJE.

(Érvényes 1882. évi május 15-től.)

A Predeal—nagyvárad irány:

Állomások:

Személy vonat 203. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Bukarestből	Indul	—
Predeal	„	—
Tömös	„	—
Brassó	Érk.	6.13
Földvár	Ind.	6.52
Apáca	„	7.23
Agostonfalva	„	7.51
Kőhalom	„	8.15
Héjasfalva	„	8.41
Szegesvár	Érk.	10.32
Medgyes	Ind.	10.52
Kapus	Érk.	12.24
N-Sze- ben felé	Ind.	12.30
Tövis	Érk.	2.06
Gy-Fehér- vár felé	Ind.	2.26
Kocsárd	Érk.	3.24
M-Vásár- hely felé	Ind.	3.34
Kolozsvár	Érk.	5.59
Nagyvárad	Érk.	11.04
Budapest	Érk.	11.24

A Nagyvárad—predeal irány:

Állomások:

Személy vonat 204. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Budapest	Ind.	7.30
Nagyvárad (vend.)	Érk.	4.18
Kolozsvár	Ind.	5.00
Kocsárd (vend.)	Érk.	9.40
Tövis (vend.)	Érk.	10.14
Kapus	Érk.	12.38
Medgyes	Érk.	12.48
Héjasfalva	Érk.	1.47
Kőhalom	Érk.	2.07
Agostonfalva	Érk.	3.41
Apáca	Érk.	3.51
Földvár	Érk.	4.11
Brassó	Érk.	5.22
Tömös	Érk.	5.32
Bukarest	Érk.	5.50

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjszakai időt jelentik.

Piaci árak

		Kézdi-Vásárhely auguszt. 24.		Csik-Szereda auguszt. 23.		Sz. Udvarhely auguszt. 10.		Gy.-Sz.-Miklós auguszt. 12.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Héctorlezer	Buza) tiszta	8	50	6	50	9	10	8	50
	) elegy	6	50	—	—	—	—	7	—
	Rozs) tiszta	5	40	4	50	5	60	6	—
	) elegy	4	40	—	—	2	—	5	80
	Arpa) tiszta	—	—	4	—	4	50	6	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	—	—
	Zab	2	60	3	50	3	50	3	50
	Törökbuza	6	70	6	50	6	40	6	50
	Kása) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Kilógr. Darab	Borsó	6	—	—	—	—	—	—	—
	Lencse	12	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	5	—	5	—	5	—	—	—
	Lenmag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
	Pityóka	1	50	1	50	3	50	2	25
	Marhahús	—	40	—	36	—	40	—	40
	Disznóhús	—	44	—	44	—	48	—	48
	Juh-hús	—	24	—	24	—	—	—	24
Egy pár csirke 10 tojás	Szalona	—	75	—	80	—	72	—	70
	Fagygyu	—	32	—	36	—	36	—	36
	Malacz	1	—	1	—	—	—	—	80
	Lud	—	70	—	70	—	—	—	—
	Réce	—	30	—	30	—	80	—	90
	Bárány) fejtér	—	—	1	—	—	—	1	60
	) fekete	—	—	2	—	3	—	2	20
	Egy pár csirke	—	60	—	75	—	—	—	40
	10 tojás	—	15	—	20	—	13	—	13

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára Budapesten.

Gyár: váci ut az osztr. államvaspálya közelében. Raktár: váci körút 68. szám

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kintüntetett, javított gyártmányait, mint:

TRIEURÖKET változó rostával.

Tisztító gépeket szelelővel.

Különlegességek malmok számára.

28.466 szám alatt szabadalmazott

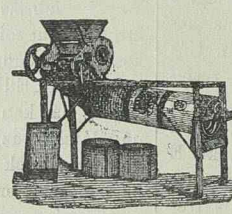
hármass ekeket, cséplőgép-ros-

tákat, lyukasított és hasított

lemezeket vas-, acél- és horganyból,

valamint mindennemű gazdasági gépek- és szereket.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Legjobb	osztályozásra	alkalmas!
Eredeti	Mayer	trieur
25,000 gép használat- ban		4—10 A gyári jel- vény kivántassék
		
GROSSMANN J.		
váci körút 76. BUDAPEST váci körút 76.		

Sz. 2770. tkvi.

1882.

Árverési hirdetmény.

A kvásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint kvásárhelyi id. Kovács István végrehajtónak kvásárhelyi Bodó József végrehajtást szenvedő elleni 164 frt s járuléka iránti ügyében végrehajtást szenvedőnek a kézdi-vásárhely-kantái 488. sz. tjkvbe 1863. 2486., 2649., 3164., 3170., 2780., 2782., 2783. l., a k-vásárhely-kantái 787. sz. tjkvbe 911. 2., 912., 915. és 1864. hr. sz. alatti ingatlanokból 587 frt becsértékű ingatlanaira, illetve járandóságára kérelmező 164 frt tőke követeléseinek, ettől 1881. évi január hó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 7 frt 5 kr perbeli, 6 frt 40 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 9 frt 20 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverésről a hirdetmény kibocsátatik. Ellenben a kérés az 1865. és 1866. hr. sz. alatti ingatlanokra megtagadtatik s a megtagadó végzés feljegyzése megrendeltetik a keblti tkvi. irodának, mert a tkvi állás szerint az 1867. hr. sz. alattival egy testet képeznek s az 4867. hr. sz. alattira a kérés nem terjesztetett ki.

A kikiáltási ár a fennebbi becsár, melyen alul is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papírban az árverésről a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. törvényszék tkvi hatóság irodájában a hivatalos órák alatt, ugy a kvásárhely-városi tanácsnál bárki által megtekinthetők.

Az árverés fogantatására határidőül 1882. október 27-én délelőtt 9 óra a kvásárhelyi kir. törvényszék tkvi. hatóság irodájánál kintüntetett azzal, hogy ezen alkalommal az in-

gatlanok, ha becsáron felül ígéret nem tétetik, vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1882. évi július hó 14-ik napján tartott üléséből.

174. 1882. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a gyergyó-szent-miklósi kir. járásbíróság 677. számú végzése által zsedánpataki Handarik Gávril (bila) ellen a kir. kincstár részére 72 frt 30 kr követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 330 frtra becsült 11 darab szarvasmarha és 2 lóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis a zsedánpataki község házában leendő eszközzésére határidőül 1882-ik évi szeptember hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája kintüntetett, melyhez a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel meghívattak, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk rdt. 406. §-a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Gyergyó-Szt.-Miklós, 1882. évi augusztus hó 20. napján.

Csergő Ferencz,

kiküldött bírósági végrehajtó.